

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

316

1 februari 2026

Frans Van Trier was onze Kalmthoutse motorcrosser!

De renner van de week! (een persartikel uit 1951)

“Aan Van Trier zullen we dit jaar nog veel plezier beleven”, dat zijn de woorden die heel in het begin van het seizoen een gekend clubleider liet ontvallen. En dat hij niet slecht gezien had hebben de voorbije koersen uitgewezen. Frans Van Trier heeft zich inderdaad dit jaar reeds herhaaldelijk doen opmerken en voor elke koers waarin hij aanzet dient hij voortaan bij de ernstige aanspraakmakers op de zege gerekend te worden. Hij is geen doodgewoon meeloper, maar wel een vooraanstaand junior. Niettegenstaande de resultaten, die Frans Van Trier tijdens het huidige sportseizoen reeds behaalde, verre van slecht zijn en menig zwart-witte ze hem vast en zeker kan benijden, is hij nog niet volledig tevreden. Hij gelooft tot nog betere prestaties in staat te zijn, als hij over meer vrije tijd kon beschikken om te oefenen. “Vrije tijd”, daar is evenwel niet veel sprake van, want in de garage van de heer Balemans, voorzitter van “AMC De Heide” in Kalmthout, waar Frans Van Trier werkzaam is, moeten de handen uit de mouwen gestoken worden. Het was in die garage dat Van Trier met de mechaniek van de moto vertrouwd werd, zodat nu alle grillen van zijn machine hem voor geen onoplosbare problemen meer stellen. Hij deed er veel technische ondervinding op, die hem als piloot voorzeker wel van pas komt. Alhoewel Van Trier heel graag op de crossparcoursen evolueert, schijnt hij toch een voorliefde te hebben voor weide- en pistekoersen. We zijn er zeker van dat hij in deze specialiteit ook zijn mannetje zou staan en schone uitslagen zou boeken. Zoals verschillende andere van onze crossers ging Van Trier eerst zijn kans wagen in de liefhebberscrossen. Met de machine, die hij toen piloteerde, bracht hij het wel tot flinke verrichtingen, maar ze beantwoordde toch niet aan zijn eisen. Hij schafte zich dan ook ander materiaal aan. Zijn eerste seizoen bij de juniors verging hem echter niet zoals hij verwacht had. Hij behaalde wel ereplaatsen, maar een overwinning kon hij niet op zijn naam schrijven. Daarbij kwam dan nog dat hij een erge val deed in een koers, val die hem in het hospitaal deed belanden met een bezerde knie. Verschillende weken kon hij er aldus niet aan denken zich te gaan opstellen. Hij liet zich echter niet ontmoedigen en in de eerste wedstrijd van het seizoen 1951 wist hij zich onmiddellijk te

Maak reclame in “Heide vertelt” en bereik minstens 1500 lezers uit Heide en omgeving. Een goedkopere manier om uw reclame aan de man te brengen ga je niet vinden!

Info: redactie@heidevertelt.be

onderscheiden. Hij ging als zesde over de eindmeet, en een koers tijdens dewelke hij getoond had een niet te onderschatten element te zijn. In de cross van de “Zoete Waters” deed hij daarna eveneens een overtuigend optreden en hij besloot als vijfde. Daarna kwam de motorcross van Veldwijck en hierin deed Van Trier het nog beter. Hij moest er slechts onderdoen voor Van Capellen, maar hield Verhaegen, Willems en Boelens achter zich. In de inrichting van AMC Hoboken, aan Fort 8, trad hij ook op de voorgrond en in zijn reeks maakte hij het Verhaegen bijzonder lastig, terwijl hij de finale als vierde uitreed. Aan brug 12, te Lommel, een week later, had hij geen te beste start in de eindreeks, maar hij zette een geweldige achtervolging in op de kopmannen, waarvan hij er nog één, namelijk Geboers, te pakken kreeg voor de aankomst en zich tweede rangschikte. Op Pinksteren ging hij zich opstellen te Zolder en hij sleepte er, na een felle strijd met Geboers, de overwinning in de wacht. Te Westmalle eindigde hij dan vierde en op de Kattekensberg ging alleen Verhaegen hem vooraf. Voor de motorcross in Kalmthout, waar hij woonachtig is, had hij zich met bijzondere zorg voorbereid. Hij was ten zeerste op de zege verlekkerd. En wie weet of hij haar niet zou behaald hebben indien hij in de tweede manche niet door tegenslag uitgeschakeld was geworden, want in de eerste manche had hij op onbetwistbare wijze al zijn tegenstanders het nakijken gegeven. Uitgesteld was echter niet verloren en in de Motorcross der Kempen liet hij de andere juniors geen kans. Hij won er met ruime voorsprong voor Fiten, Hermans en Verrees. Van Trier is een junior met schone kwaliteiten en wij durven voorspellen dat hij in de komende crossen nog meer van zich zal laten horen. Men zou het Van Trier, die een bescheiden en heel vriendelijke jongen is, niet aangeven dat hij zich in de koers zo hardnekkig en strijdvaardig kan aanstellen.

In Kalmthout werd de naam Van Trier nog meer bekend als autodealer. Frans Van Trier begon op de Kapellensteenweg, naast de meisjesschool (nu Colruyt) een eigen Renault garage. Deze garage verhuisde later naar de Brasschaatsteenweg waar zoon Frank het werk van zijn vader verderzet.

Wat postkaarten prijsgeven!

In een tijd waarin e-mail nog toekomstmuziek was en de trein de snelste verbinding vormde tussen de Kempense zandgronden en de rest van de wereld, werd op 28 september 1901 een zakelijke briefkaart gepost. De afzender? De prestigieuze “Société Anonyme Horticole de Calmthout”. De inhoud? Een ogenschijnlijk simpele vraag naar perzikbomen, die bij nader inzien een inkijkje geeft in de rijke geschiedenis van de Belgische tuinbouw. Wie goed naar de zwierige handtekening onderaan de kaart kijkt, ziet de naam

van Antoine Kort. (1874–1951). Kort was niet zomaar een beheerder; hij was een visionair landbouwingenieur die op jonge leeftijd de leiding overnam van de kwekerij die door de legendarische Charles Van Geert (1817–1896) was gesticht. Onder het bewind van Kort begon het terrein te transformeren van een louter commerciële boomkwekerij naar een plek met een unieke botanische waarde. De passie voor planten die we vandaag de dag nog steeds ervaren in het Arboretum te Kalmthout, werd in deze periode verankerd. Hoewel de kaart in Kalmthout werd geschreven, is de voertaal Frans. Destijds was dit de taal van de handel en de hogere burgerij in België. De geadresseerde, Monsieur Kerkvoorde, was een bekende kweker uit de regio Wetteren, het hart van de Belgische sierteelt. De vraag op de kaart is:

“Calmthout 28 SEP. 1901

Monsieur Kerkvoorde,

*Avez vous disponible des Pêchers Madeleine rouge **espalier**? Ou greffé sur Prunus St. Julien.*

A vous lire, veuillez agréer nos salutations bien sincères.

Le Directeur (Handtekening)”

"Kalmthout, 28 september 1901

Meneer Kerkvoorde,

Heeft u Perzikbomen "Madeleine Rouge" beschikbaar als leivorm? Of geënt op Prunus St. Julien.

In afwachting van uw antwoord, verblijven wij met vriendelijke groeten.

De Directeur (Handtekening)"

In de context van tuinieren en fruitteelt betekent **espalier** een **leivorm**. Het is een techniek waarbij een boom of struik zo wordt gesnoeid en geleid dat deze plat tegen een plat vlak groeit. Meestal is dat tegen een muur, een schutting of een geraamte van houten latten of spandraden. Antoine Kort was dus op zoek naar de 'Madeleine Rouge', ook bekend als *Madeleine de Courson* is een zeer oude, klassieke perzikvariëteit die al sinds de 17e eeuw (rond 1628) in

Frankrijk wordt geteeld. Het was destijds een van de favoriete vruchten in de moestuinen van Versailles onder Lodewijk XIV. Het was een variëteit die bekendstond om haar vroege oogst en dieprode kleur. De referentie naar de 'Prunier St. Julien' als onderstam verraadt de vakman: deze pruimenonderstam zorgde ervoor dat de perzikbomen een gematigde groei vertoonden. Deze briefkaart herinnert ons eraan dat het Arboretum te Kalmthout begon als een plek van noeste arbeid en handel. De kwekerij van de *Société Anonyme* was een van de belangrijkste in Europa. Na de periode van Antoine Kort zou het terrein in verval raken, totdat de broers Robert en Georges de Belder het in de jaren '50 redden en omvormden tot de botanische parel die het nu is. Wie vandaag langs de majestueuze bomen wandelt, treedt in de voetsporen van Antoine Kort. Zijn handtekening op deze kaart uit 1901 is een stille getuige van een tijd waarin de basis werd gelegd voor een van de meest bijzondere plantencollecties ter wereld.

(Bijdrage van Wim Kuypers, foto: perzik Madeleine de Courson)

Een tragisch incident tijdens de bevrijding van Heide-Kalmthout in 1944

In de roerige oktoberdagen van 1944, terwijl de bevrijding nabij was, speelde zich in Heide een drama af dat jaren later de gemoederen in het dorp en de rechtbank nog hoog deed oplopen. Wat een militaire actie tegen spionage had moeten zijn, eindigde in de dood van de 61-jarige vrouw Van Gaelen. De verantwoordelijke groepsleider van de weerstanders, J. Vercauteren, stond hiervoor terecht.

De fatale 16e oktober 1944

Juist voor het proces begint schrijft de krant "Het Handelsblad" volgend bericht:

In Begin oktober 1944 trokken de Canadese bevrijdingstroepen Kalmthout binnen. Aan de andere kant van de spoorlijn Kapellen-Kalmthout hielden de Duitse troepen zich echter nog schuil. De situatie bleef daardoor uiterst gevaarlijk: hier en daar vlogen nog kogels in het rond en voor de burgerbevolking was het sterk af te raden om zich buitenshuis te begeven. Leden van de Weerstand waren intussen op post en bezetten de zijde van de spoorlijn tegenover de Duitsers. In een dreef die uitgaaf op de spoorlijn woonde het echtpaar Meysmans-Van Gaelen in een afgelegen huisje. Op 16 oktober 1944 begaf mevrouw Van Gaelen zich even naar buiten. Vanop afstand werd zij door weerstanders gesommeerd om te blijven staan. Geschrokken keerde zij terug naar haar woning. Toen zij opnieuw naar buiten kwam, werd zij nogmaals, mogelijk zelfs een derde keer, toegeroepen. Plots weerklonken schoten. Eén kogel trof het vrouwtje, dat vóór het hekken van haar tuin neerviel en op slag overleed

Het gerechtelijk onderzoek en proces

De zaak werd pas jaren later, in 1948, voor de rechtbank gebracht. De behandeling werd herhaaldelijk uitgesteld om de betichte, J. Vercauteren, toe te laten erkenning als weerstander te verkrijgen. Die erkenning werd hem uiteindelijk, volgens de kranten, geweigerd, wat zijn juridische positie verzwakte. Tijdens het proces ondervroeg de voorzitter van de rechtbank, de heer Deripainseel, een lange reeks getuigen. Onder hen bevond zich ook de heer Defeyter, die verklaarde dat er volgens hem geen algemeen

bevel aan de bevolking was gegeven om binnen te blijven, ondanks vermoedens van spionage. Eerwaarde heer De Preter bevestigde dat er ook na de komst van de Canadezen nog geschoten en gespioneerd werd in het dorp. Hij had bovendien de laatste zorgen toegediend aan het slachtoffer. Weerstander Tessely verklaarde dat mevrouw Van Gaelen in de richting van de Duitse stellingen was gelopen en met een rode doek signalen zou hebben gegeven. Omdat er twijfel rees over deze verklaring, moest hij ze ondertekenen. Zijn versie werd tegengesproken door andere getuigen, onder wie Verbraeken, die stelde dat de vrouw niet tot aan het spoor was geraakt en geen tekens had gegeven. Getuige Backx verklaarde op zijn beurt dat hij niets in haar handen had gezien, maar meende wel dat zij tot aan het spoor was gelopen. Volgens hem was er bovendien geen waarschuwingsschot gelost. De wetsdokter, dokter Van Deuren, verklaarde dat de kogel het slachtoffer in de nek had getroffen, via de halswervel en het ruggenmerg, wat een onmiddellijke dood tot gevolg had.

De burgerlijke partij en het pleidooi

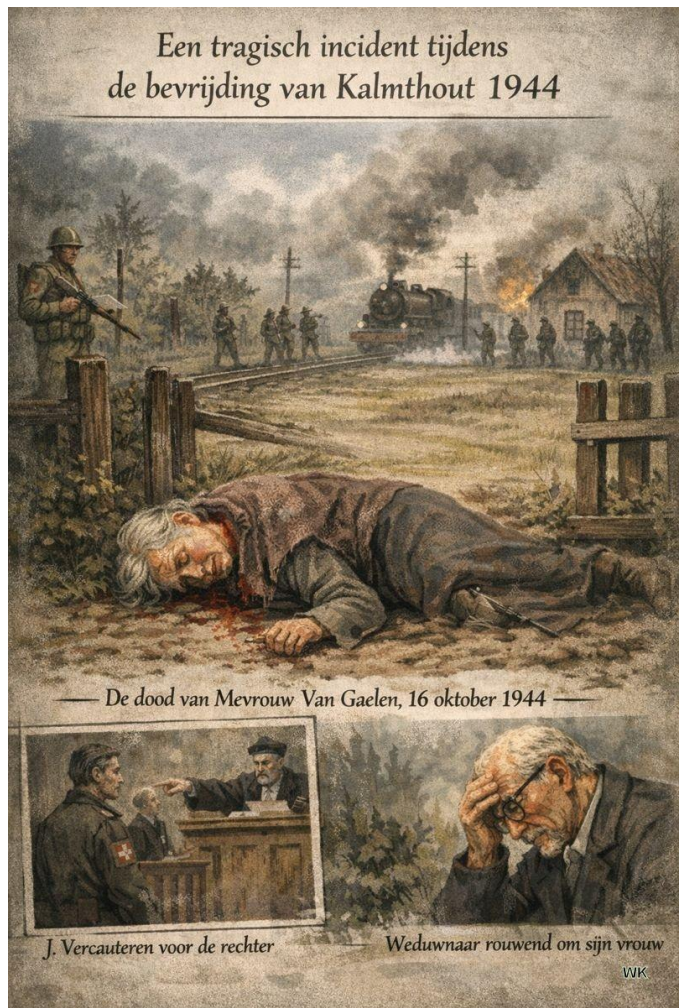
Meester Maerten, die optrad namens de echtgenoot van het slachtoffer, bestempelde de daad als lichtzinnig en onverantwoordelijk. Volgens hem was er geen enkele reden om mevrouw Van Gaelen als spion of vijandige agente te beschouwen. Indien men haar verdacht vond, had men haar eenvoudig kunnen tegenhouden. Zij bevond zich immers tussen beide kampen en kon niet ontsnappen.

Aangezien Vercauteren als leider van de groep verklaarde dat hij dacht zelf het slachtoffer te hebben getroffen, eiste meester Maerten zijn bestraffing als dader of minstens als mededader. Hij besloot scherp dat men *“soldaatje had gespeeld zonder de elementaire regels te kennen”* en benadrukte dat niet een geldelijke, maar een morele genoegdoening werd nagestreefd. De verdediging, gevoerd door meester Dinot, pleitte verjaring en toepassing van de amnestiewet. Hij stelde dat de bevolking wist dat zij binnen moest blijven, dat er nog burgers met de Duitsers samenwerkten en dat de vrouw de bevelen had genegeerd. Bovendien betwistte hij dat Vercauteren het dodelijke schot had gelost, aangezien de inslagrichting volgens hem niet overeenkwam met diens positie.

Het vonnis

Op 1 maart 1948 deed de correctionele rechtbank uitspraak. De rechtbank stelde dat Vercauteren als leider van de groep verantwoordelijk moest worden gehouden voor het neerschieten van het slachtoffer, hoewel niet bewezen werd dat hij zelf het dodelijke schot had gelost. Er werd geoordeeld dat het schieten niet noodzakelijk was en dat Vercauteren als leider tekort was geschoten in zijn verantwoordelijkheid. Tegelijk hield de rechtbank rekening met de uitzonderlijke omstandigheden van het oorlogsgeweld, waarbij de streek nog niet volledig veilig was. De opgelegde straf van twee jaar gevangenis werd uiteindelijk vernietigd door de toepassing van de amnestiewet, waardoor Vercauteren buiten vervolging werd gesteld. De rechtbank verklaarde zich bovendien onbevoegd om uitspraak te doen over de burgerlijke eis van de weduwnaar.

(Dit artikel is samengesteld uit krantenartikels verschenen in het voorjaar van 1948. Bijdrage van Wim Kuyps)

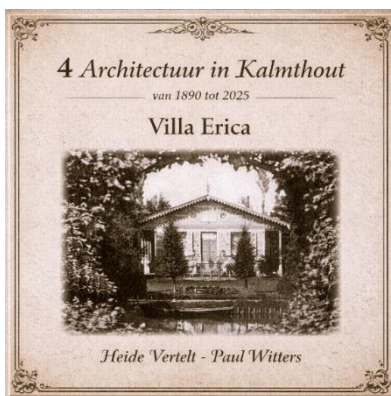

Overlijdens.

In zijn woning aan de Heikantstraat overleed op 23 april Frans Konings. Frans werd geboren in Essen op 12 mei 1936 en was weduwnaar van Maria Van den Bergh. Frans laat 4 kinderen, 11 kleinkinderen en 9 achterkleinkinderen na. Vele jaren was Frans actief binnen de sportvereniging Heikant-sport en jarenlang was hij ook kok voor de vrijwilligers bij de opbouw en opruim van de Internationale veldrit Bosduin. Gisteren werd van Frans afscheid genomen in een overvolle zaal van het Strijboshof. Hij rust in vrede!

In AZ Klina in Brasschaat overleed op 24 januari Pierre Van Oevelen. Hij werd geboren in Kalmthout op 2 januari 1939, was gehuwd met Maria Van Aert, was vader van twee kinderen, twee kleinkinderen en één achterkleinkind. Als zoon van de “smid” in de Bezemheide begon Pierre een zelfstandige zaak in de industriezone Bosduin. Met zijn firma DIVO werden heel wat toegangspoorten vervaardigd. Deze week werd van hem afscheid genomen in de O.L.Vrouwekerk in Kalmthout-centrum. Hij rust in vrede!

4. Villa Erica

Omschrijving: **Villa Erica**

Kapellensteenweg 82, Kalmthout.

Bouwperiode: ca. 1874–1875 (bouwjaar 1874) staat op de voorgevel vermeld, de Inventaris dateert het geheel “circa 1875”. Opdrachtgever: gebouwd voor J.D. Winckelmann, toenmalig consul van Venezuela in Antwerpen.

Uitbreiding: in 1877–1878 werd de villa uitgebreid; nadien bleef ze ongewijzigd.

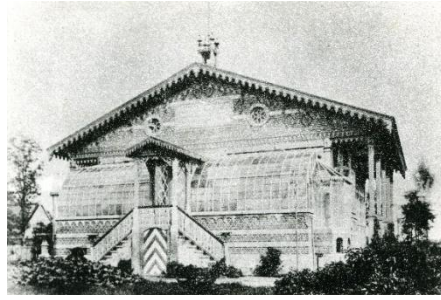
Stijl en typologie

- Stijl: eclecticisme met duidelijke “koloniale” invloeden (zoals men die kende uit Europese huizenbouw in tropische/subtropische context): laag volume, brede dak overstekken, galerijen/veranda's, decoratief exterieur.
- Typologie: een relatief bescheiden buitenverblijf/landhuis (eerder buitenhuis dan groot stedelijk herenhuis).

Bouwkundige kenmerken (exterieur)

- Massa & dak: compact, één bouwlaag boven een volledige kelder, onder een licht hellend maar breed overkragend zadeldak; op de nok staat een opengewerkte lantaarn.
- Galerijen & veranda: dak loopt door over galerijen (noord- en zuidzijde) en een ruime veranda, typisch voor de “koloniale” referentie.
- Gevelbeeld: bakstenen gevels op arduinen plint. witgeschilderde/pleisterbanden die horizontaal markeren; metselwerk is versierd met ruit- en sterpatronen.
- Voorgeveldetail: puntgevel met o.a. oeils-de-boeuf; aan de ingang een waaivormige luifel in ijzer en glas met art-nouveau-inslag (waarschijnlijk later toegevoegd, begin 20e eeuw).

Voor- en achterzijde van villa Erica

Park en bijgebouwen

- Parkdomein: L-vormig park met hoogstammig groen; aan de straatzijde ligt een vijver die volgens de Inventaris verband houdt met een oudere kleiput/potterij (mogelijk 16e–17e eeuw).
- Koetshuis met paardenstallen: aanwezig op het domein, evenwijdig aan het hoofdgebouw (belangrijk onderdeel van het erfgoedensemble).

Erfgoedstatus

- Beschermd monument sinds 21-03-2000: de bescherming omvat villa + park + koetshuis/paardenstallen.

Kijklijst ter plaatse – 8 dingen om te spotten

1. Brede dakoversteken (schaduw/luifelwerking) als “koloniaal” gebaar.
2. Galerijen/veranda waar het dak over doorloopt.
3. Opengewerkte lantaarn op de nok (ventilatie/ornament).
4. Baksteen met witgeschilderde/pleisterbanden die het gevelbeeld horizontaal “stapelen”.
5. Ruit- en sterpatronen in het metselwerk (decoratieve textuur).
6. Oeil-de-boeuf in de puntgevel

(rond venster).

7. Luifel in ijzer en glas met art-nouveau-inslag aan de ingang (waarschijnlijk later toegevoegd).
8. In het ensemble: park met vijver + koetshuis/paardenstallen (maakt het geheel “villa + domein” i.p.v. alleen een huis).

Het perceel waarop de villa staat, kreeg na de Tachtigjarige Oorlog (1648) de naam Peysblokse (peys=vrede). In het -eveneens beschermde- park staan zeldzame bomen waaronder een ginkgo. Opvallend is de grote vijver uit 1692, die hoorde bij een verderop gelegen pottenbakkerij. Naar de latere eigenaars Adriaan en Louis Hoppenbrouwers wordt hij de Hoppenvijver genoemd.

bezoek onze website www.heidevertelt.be voor nog meer foto's

Volgende week: **5. Strijboshof** (bijdrage van Paul Witters)

Voor de nieuwe bewoners... ..van toen.

Een trouwe lezer van Heide Vertelt gaf mij dit doosje, met volgende tekst op de achterzijde:

Kalmthout is rijk aan prachtige gebouwen, monumenten en landschappen. Waar kan je ze vinden? Wil je er meer over weten? Cultuurraad Kalmthout plaatste infoborden aan historisch erfgoed in Kalmthout. Dit verzamelmapje met postkaarten geeft je een mooi overzicht. Dit werk is niet af. Wanneer er bijkomende infoborden geplaatst worden, worden er ook nieuwe postkaarten uitgegeven om toe te voegen aan deze verzameling.

Toen een zeer mooi initiatief met de vraag of de verzameling postkaarten werd aangevuld?

De set in mijn bezit heeft 31 verschillende postkaarten. In welk jaar dit doosje aan nieuwe bewoners werd gegeven en hoelang dit initiatief heeft geduurd, weet ik niet. Misschien zijn er nog nieuwe Kalmthoutenaren van toen die mij kunnen helpen.

'Historisch waardevolle gebouwen Kalmthout'

Verzamelmapje Postkaarten

Past perfect in de nieuwe reeks 'Architectuur in Kalmthout' waarvan u nu het vierde deel kan lezen met als onderwerp 'Villa Erica'. Was een mooi initiatief, misschien terug voor herhaling vatbaar?

(bijdrage van Paul Witters)

Buurtkoffie in Dennendael

Op dinsdag 3 februari om 14.00 uur vertelt Gérard Schimmelpenninck over zijn jeugd in Congo in de jaren '60: "Congo in the 60s door kindergen", in het Ernest Alberthuis in de Hortentiadreef. Het kan best weer een gezellige namiddag worden, na de voordracht is er de gelegenheid voor een gezellige babbel bij een koffie of ander drankje!

Met de 8-mei coalitie naar "Train World" in Schaarbeek

De Kalmthoutse 8-mei coalitie organiseert op vrijdag 6 maart een uitstap naar het Train World museum in Schaarbeek. Daar loopt momenteel de thematentoonstelling "NMBS, bedrijf tussen collaboratie en verzet". Onder leiding van een gids zal een twee uur durende rondleiding volgen waarbij de deelnemers kunnen kennis maken met de rol van de spoorwegen tijdens de oorlogsjaren. Wie mee wil kan inschrijven via mail naar 8meicoalite.kalmthout@gmail.com. Praktisch

is het zo dat je die morgen de trein neemt, 9u13 in station Kalmthout, 9u15 in Kijkuit en 9u18 in het station van Heide. Afspraak in de laatste wagon, tenzij dat een eerste klasse-wagon is. In dat geval wordt het de voorlaatste wagon. We stappen over in Antwerpen-Centraal en in Mechelen1 en komen aan om 10u40 in Schaarbeek waar de tentoonstelling plaats heeft in het voormalig treinstation van Schaarbeek. U betaalt de treinreis en de inkom (15 euro voor volwassenen, gratis voor Museumpas-houders, andere tarieven: <https://trainworld.be/tickets/>). De “8 meicoalitie Kalmthout” betaalt de gids. Maximum 15 deelnemers. Bij meer inschrijvingen bekijken we of een tweede gids mogelijk is. Snel inschrijven is dus de boodschap. Na de gidsbeurt kan men desgevallend nog wat gaan eten en/of winkelen in het shoppingcenter Docks Brussel (<https://docksbrussel.be/nl/>) op 8 minuten wandelen. Treinen terug zijn er vanuit Schaarbeek om 13u20 of 13u53 of telkens een uur later.

Luc Wuyts opent “Herman Vanspringel museum” in Beukenhof

Samen met wielerliefhebbers verzamelden de bewoners van Beukenhof afgelopen vrijdag in de kantine van het woon- en verzorgcentrum. Luc die al langer initiatiefnemer is van het “Herman Vanspringel museum”, wijzigde nu de locatie. Aanvankelijk werd dit opgestart in café Pullman. Het was directeur Frederik De Baets van het woon- en zorgcentrum die de aanwezigen, voornamelijk de bewoners van het tehuis, welkom heette. Hij was enthousiast met het project van Luc en was van mening dat dit ook voor de bewoners een meerwaarde kan brengen. Luc had voor de gelegenheid een

generatiegenoot van Herman Vanspringel uitgenodigd. Het was Adri van der Poel die het lint mee mocht doorknippen samen met de burgemeesters van Vorselaar en Grobbendonk, Kalmthouts schepenen Jef Van den Bergh en Julien Drybooms. Meerdere bewoners van Beukenhof herinneren de periode dat Herman Vanspringel koerste en genoten dan ook van de vele herinneringen. Het museum is voortaan voor iedere bezoeker toegankelijk in het WZC Beukenhof.

(Foto van Stijn De Koning: vlnr. Diamantair Julien Drybooms, Adri van der Poel, levensgrote beeltenis van Herman welke voortaan in het Beukenhof zal staan, initiatiefnemer Luc Wuyts en de directeur Frederik De Baets van het WZC Beukenhof)

Kalmthout huldigde zijn sportkampioenen!

In een bomvol Kerktheater vond vrijdag de huldiging plaats van de “sportkampioenen 2025”. Sportraadvoorzitter Sam Bosmans opende de avond en legde het accent op de vernieuwde formule om de prestaties van de “kampioenen” nog meer glans te geven. 2025 was werkelijk een gezegend jaar voor de Kalmthoutse sporters. Gastvrouw Marijke Schoeters praatte het geheel aan elkaar. Zoals gebruikelijk startte de avond met het huldigen van verdienstelijke prestaties in de sport; kaarten, mountainbike, zwerkbalk, wandelen en veldrijden kwamen aan bod. Vervolgens was het aan de ploegsporten, ook daar waren er heel wat opmerkelijke prestaties. Het volleybal, atletiek, twirling, gymnastiek, tennis en dans zorgden voor heel wat ploegen op het podium. En dan was er ook nog het voetbal waar Heibos en Achterbroek kampioenen hadden in de jeugdreksen, terwijl de eerste ploeg van Nieuwmoer FC kampioen speelde in 2de provinciale afdeling. Nadien volgde het huldigen van de individuele kampioenen, ook zij waren met familieleden talrijk naar het Kerktheater afgezakt, allen beoefenaars van verschillende sporten. Zo werden er 23 bronzen medailles uitgereikt voor kampioen in het wielrennen, karate,

paardensport, tafeltennis, atletiek, dans en twirling. Naar 13 sportkampioenen ging er een zilveren medaille (gymnastiek, twirling, dans, atletiek, zwemmen en karate) en vijf kampioenen mochten een gouden medaille in ontvangst nemen (special Olympics, zwemmen, gymnastiek, floretschermen en veldrijden). Tot slot werden nog vijf atleten gehuldigd die geselecteerd werden voor het Internationale podium: Leah van de Kerckhoven bij

de Europese kampioenschappen Hip Hop Freestyle, Ben De Wolf derde plaats WK Triatlon 40-45 jaar, Lotte Meinertzhagen, derde plaats WK karate U21, Alicia Van Ballaert, derde plaats WK karate (kumite) en winnaar van het Internationaal kunite tornooi in Oostenrijk. Tot slot was er Peter Genyn die wereldkampioen werd op de 100 en 200 meter rolstoelsprint (atletiek) in New Delhi (India). Voor de meer dan 300 aanwezigen vertelde Peter nog eens hoe hij noodgedwongen na een zwaar ongeval aan zijn sportcarrière begon en daarin doorgroeide tot wereld- en Olympisch kampioen. Sportschepen Maarten De Bock sloot de prachtige avond af met iedereen proficiat te wensen en de organisatoren te danken. Hij zorgde ook nog voor een verrassing, hij zette sportfunctionaris Gino Vanthillo en de medewerkster van de sportdienst Ilse Van Spaendonk in de bloempjes, beide gaan binnen enkele maanden met pensioen. Bloemen en een warm applaus vielen hen te beurt!

(Foto's Myriam Luyckx, bovenaan drie jeugd ploegen van Heibos die werden gehuldigd, tweede foto de leden van de sportraad vlnr. Fons Van Ingelgem, schepen Maarten De Bock, Pieter Brosens, sportfunctionaris Gino Vanthillo, Joke De Borger, Ron Van Namen, Peter Bosmans, secretaris Erik Verpoort, Ilse Van Spaendonk, voorzitter Sam Bosmans, Wim Van Looveren, ondervoorzitter Louis van den Buijs en Patrick Kesteloot

Heibos op weg naar de titel?

Gisteravond was er langsheen de Vredelaan de topwedstrijd in vierde provinciale B. Leider Heibos ontving er de mannen van "den Uil". Horendonk stond derde gerangschikt met drie punten achterstand op Heibos. Het moest niet alleen een topwedstrijd worden maar misschien was het ook wel de wedstrijd die Heibos op weg zou helpen naar de kampioenstitel. Er was heel wat volk opgedaagd om deze wedstrijd bij te wonen. Vanuit Horendonk was er zelfs een supporters bus ingelegd. De wedstrijd begon in het voordeel van Heibos, na een half uur stond er al 3-0 op de bordjes. Horendonk verweerde zich sterk wat nog voor rust tot een doelpunt leidde. De tweede helft trok Heibos zich wat terug en gaf meer aandacht aan het verdedigen van de voorsprong. Naar het einde van de wedstrijd toe kon er toch nog een paar maal in de

aanval gegaan worden met dan uiteindelijk een eindstand van 5-1. Met deze zege doet onze dorpsploeg een mooie stap naar wat mogelijk een kampioenstitel kan worden. Volgende week zaterdag staan de nummers twee en drie tegenover elkaar, de Essense derby Exelsior Essen tegen Horendonk. Deze wedstrijd kan ook mee een rol spelen voor de eindzege in 4de provinciale B. Komende zaterdag gaat Heibos op verplaatsing naar Wuustwezel en op zaterdag 14 februari om 20u spelen zij thuis tegen Mariaburg!

Uit de oude doos, na een oproep!

Op de redactie ontvingen wij een oproep van Filip van der Auwera, hij stelde de volgende vraag:

In de jaren 1967 woonden mijn grootouders tuinman Jozef Sander en de bomma kokkin Maria Van Gils in Heide. Ze woonde in een huis los van een villa met vijver en een grote glazen serre. Na contact met mijn tante blijkt dat het villa "Hortenciahof" was in de Max Temmermanlaan. Is er soms ergens een foto van terug te vinden.

Filip, we zijn op zoek gegaan en het zou dit gebouw moeten zijn in de Max Temmermanlaan, het is een gebouw dat er nog altijd is!

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

